

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Sebastiani Castellionis Sacrorvm Dialogorum Libri
Qvatvor, Qvos Postremo Ipse Recognovit: Argvmenta
Singvlis Dialogis Praeposvit, Et Sententias Svbiecit ...**

Châteillon, Sébastien

Francofurti, 1761

VD18 12886300

Cornelivs.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18303

An non eos necaverunt, qui adventum iusti præ-
nunciaverunt, cuius vos modo proditores fuistis,
& interfectores, qui Geniorum administratione
acceptam legem non servastis. *Po.* Disrumpor
præ iracundia. Huncine tam arroganter? *St.*
Ecce autem video cælos apertos, & filium homi-
nis Deo ad dexteram adstantem. *Se. & Sc.* O im-
pudentiam! Quid eum audimus amplius? inva-
damus in eum universi, ejiciamus eum ex urbe.
Agite, jam lapidetur. Vos testes, vestrum est ini-
tium facere lapidationis: e) sustinete partes ve-
stras. *T.* Nos vero perlibenter. Atque, ut simus
expeditiores, hic apud te, f) adolescens, vesti-
menta nostra deponemus. *Sc.* Quid cunctamini?
ferite, ferite etiam atque etiam, geminate. Vos
omnes cooperite hunc lapidibus, conjicite univer-
si, jacite grandine densius. *St.* Domine Jesu, ac-
cipe Spiritum meum. *Se.* Properemus, obrua-
mus eum lapidibus. *St.* Domine, g) noli in
hos vindicare hoc facinus.

SENTENTIA.

*Veritatem impietatis loco habent rectores hujus
seculi. A quibus veritate vincuntur, eis vim infe-
runt. Si pugnant rectores tenebrarum hujus modi.*

CORNELIVS. Actor. 10.

ARGVMENTVM.

Accersitus a Cornelio centurione Petrus,
eum de Jesu docet, & in ejus nomine lavat.

Cornel.

e) Præstate officium.

f) Is adolescens erat Saulus, qui postea Paulus dictus est.

g) Christi doctrin. & factum imitatur, orans pro inimicis.

Cornelius, Petrus.

Audivi modo intus advenire eum, quem curavi accersendum. Itaque ei exeo obviam. O salve multum mi! *P.* Ah quid agis? surge, quid a) me ita accedis? Ego quoque homo sum: ne tu me divinis honoribus afficias. Ingrediamur. Quinam sunt isti, quos hic convenisse video? *C.* Mei sunt cognati, & necessarii, atque amici, quos huc jussi convocari. *P.* Vos scitis, ut nefas sit homini Judæo accedere, aut congregari alicui extero. Sed me Deus docuit, neminem profanum aut immundum censere hominem. Quamobrem accersitus, nihil dubitavi venire. Nunc scire velim, quam ob causam me accersiveritis. *C.* Quarto abhinc die, ad hanc horam eram jejunus, & domi meæ hora nona preces faciebam. Ecce autem vir quidam extitit in meo conspectu, veste splendida: & tua (inquit) precatio, Corneli, exaudita est, tuaque misericordia & benignitas Deo in memoria infedit. Mitte ergo Joppen, accersitum Simonem, cognomine Petrum, (is diversatur apud Simonem coriarium, ad mare,) qui ubi advenit, colloquetur tecum. Ego continuo misi ad te: & tu recte fecisti, quod venisti. Nunc nos omnes in Dei conspectu adsumus, ad audienda omnia tibi a Deo mandata. *P.* Reipsa comperio, nullum Deo personarum esse discrimen: contraque apud omnes nationes, qui eum metuunt, vitamque innocenter instituunt, ei esse acceptos. Omnium summa est in disciplina, qua curavit eru-

T 4

dien-

a) Ad pedes meos te appicis.

diendos Israelitas, quos læto pacis nuncio affectit per Jesum Christum. Vos scitis, quæ res acciderit per totam Judæam, usque a Galilæa, post lotionem quam publicavit Joannes. De Jesu loquor Nazareno, sacro Dei numine & potentia prædito; qui ultro citroque commeans, multa multis beneficia conferebat, omnesque sanabat, quotquot a Vejove illo divexabantur; quippe cum Deus ei adesset. Et nos testes sumus omnium, quæ fecit cum in reliqua Judæa, tum Hierosolymis. Quem ipsi Judæi, palo affixum, sustulerunt. Eum Deus tertio die in vitam revocavit, & manifesto ostendit, non vulgo, sed nobis designatis divinitus testibus, qui quidem cibum potionemque sumimus cum eo, postquam a morte revocatus est. Ac munus ab eo assignatum habemus, ut vulgo prædicemus, & testificemur, eum viventium esse, mortuorumque judicem a Deo destinatum. Hunc omnes Vates testantur, eum esse, per cujus nomen veniam peccatorum consequantur, quotquot ei confidunt. Sed quid hoc novæ rei est? Numine corripuntur omnes, qui me audiunt, & jam diversis linguis loqui incipiunt. Num quid causæ est, cur minus aqua abluantur, qui eodem nobiscum nomine afflati sunt? Abluantur sane nomine Domini.

SENTENTIA.

Nullius conditionis hominum non admittit Christus. Apud omnes nationes, quicumque Deum metuunt, innocentesque vivunt, Deo accepti sunt.

CIRCVM.

CIRCVMCISI. Actor. II.

ARGVMENTVM,

Reprehensus a Christianis Judæis Petrus,
quod cum Cornelio extraneæ gentis homine
congressus fuisset, causam dicit, & obtinet.

Christiani, Petrus.

Nos quidem factum tuum probare nullo pacto
possumus, ut libere loquamur. *P.* Quod
nam id est tandem? *C.* Quod homines præputio
præditos convenisti, & cum eis cibum cepisti. *P.*
Si vobis videtur, rem omnem, prout sese habet,
enarrabo: vos ea audita judicabitis. *C.* Placet,
enarra. *P.* Cum in oppido Joppa orarem, vi-
sus sum mihi videre (cum essem extra me raptus,)
vas quoddam descendens, quasi linteum magnum,
quod quatuor capitibus de cælo demissum, ad me
usque pervenit. Id cum attentus contemplerer,
vidi quadrupeda terrestria: & feras, & reptilia, &
aeris volucres, simulque vocem audivi dicentem
mihi: Age Petre, macta, vescere. Tum ego:
Minime, Domine, nihil enim unquam immun-
dum, aut impurum per os meum intravit. At illa
vox iterum de cælo inquit: quæ Deus purgavit,
tu ne pollue. Idque ter factum est, & tum de-
num omnia in cælum subducta sunt. Tum con-
tinuo præsto fuerunt tres homines in ea domo, in
qua eram, ad me Cæsarea missi. Cum his ut ab-
jecta omni cunctatione congrederer, divino affla-
tu admonitus sum. Iverunt una mecum sex fra-
tres hi, ac nobis hominis domum ingressis renun-

T 5

ciavit